भिस् भिसो ऽदसश् च ॥ १३० ॥

अनक इदमो ऽदसश् च परस्य भिसो भिस् एव स्यात्। न त्वेस्। व्वे स्भ्येः। एभिः। टेरेत्वे दस्य मत्वे डे स्मै पश्चाद् अः। अस्मै। आभ्याम्। एभ्यः। अस्मात्। आभ्याम्। एभ्यः। अस्य। अनयोः। एषाम्। अस्मिन्। अनयोः। एषु। अनकः किम्।

त्यादिव्यासभोसक्तिश्रिश्रेर वाक् प्राक् टेर व्यक दश् च ॥ १३१ ॥

त्याद्यन्तस्य व्यस्य सभग्रोसवर्जक्तियन्तश्रेः श्रेश् च टेः पूर्वो ऽक् स्याद्वा। व्यकस्य दश् च। इमकेन। इमकाभ्याम्। इमकैरित्यादि।

द्वीटौसीदैतयोर एनो ऽनूक्तौ ॥ १३२ ॥

द्वां टौसोश्च परत इदमेतदोर इदैतयोर एनः स्याडुक्तस्य पश्चाडुक्तौ।

इमं विद्धि हरेर्भक्तं विद्ध्येनं शिवार्चकम्।
इमाविमान्वित्त शैवानेनावेनांस्तु वैष्णवान्॥
अनेन पूजितः कृष्णो ऽथैनेन गिरिशो ऽर्चितः।
अनयोः केशवः स्वामी शिवः स्वामी अथैनयोः॥

त्यदां टेरः क्तौ। कः। कौ। के। इत्यादि सर्ववत्।

कभान्तस्येति बस्य भः। भुत्। भुद्। बुधौ। बुधः। बुधा। भुद्भ्यामित्यादि।

युञ्जिरो ऽसे नुण् घौ ॥ १३३ ॥

युञ्जिरो युज्शब्दस्य नुण् स्याद् घौ परे। न तु से।

च्व्यङ्क्रुङ्युङ्स्रग्दिगसृगृत्विक्दधृक्दृक्स्पृक्सृगुष्णिहां कङ् भौ ॥ १३४ ॥

चवर्गान्तानाम् अच्चादीनां च कङ् स्याद् भौ परे। म्रोर्नुर्कस्यदान्ते। जपे जम्नोः। स्यान्तस्याराल्लुप्के। युङ्। युञ्जौ। युञ्जः। युञ्जम्। युञ्जौ। युज्भः। युजा। युग्भ्यामित्यादि। असे किम्। सुयुक्। सुयुजौ। सुयुज्भः। इत्यादि। युञ्जिरः किम्। युक् समाधिमान्।